



Italië.

ROME, 3 juny.

De gezondheid van den Heiligen Vader wordt derwijze beter, dat zij haar veroorlooft zich in het openbaar te vertoonen, tot groot genoegen der inwoners van Rome en van de vreemdelingen, die naar deze hoofdstad zamenvloeijen. Op den feestdag van pinksteren heeft Z. H. den goddelijken dienst, hÿgewoond, welke in de kapel Paulina in het quirinaal, in tegenwoordigheid der kardinalen, gecelebreerd werd. Men hoopt zelfs, dat Z. H. de groote processie op den feestdag van het heilig Sakrament zal kunnen bijwonen.

Men schrijft uit Napels van den 26 mei: «Den 18 deser maent heeft de stad twee schokken van aardbeving gevoeld. De eerste was zeer klein, maar een groot onderaardsch gedraaisch, maar hebben geene schade veroorzaakt.»

Ierland.

HERDERLIJKE BRIEF VAN DE KATHOLIJKE BISSCHOPPEN.

Wij leggen hier aan het publiek nittreksels voor uit de eerste officiële verklaring van de katholieke bisschoppen, sedert dat de bill der emancipatie is doorgegaan. Deze verklaring is geteekend door zeven en twintig bisschoppen, aan het hoofd van welke zich de eerwaardige primaat des Koninkrijks dr. Patrick Curtis bevindt. Alle kerkvoogden, die geteekend hebben, behoorden tot de ijverigste leden van het katholijk verbond, en vielen onder deselve hebben zich in desseffs rijen beroemd gemaakt als verdedigers te gelijk van de Kerk en van het vaderland. Dit voorloopige kan niet anders dan de uitwerking vermeerderen, welke het niet alleen op de katholieken, maar ook op de protestanten, zoo wel in Ierland, als in ieder ander britsch rijk moet voortbrengen (*).

«Zeer beminde broeders in Jesus Christus.

» Volgens onze gewoonte te Dublin vereenigd zijnde, om over onze pligten en de aan ons toevertrouwde heilige belangen te beraadslagen, worden wij door de liefde Gods en onze liefde tot u gedreven, om deze korte onderrigting tot u te zenden.

» En in de eerste plaats danken wij God en onzen Heer Jesus Christus, dat gij niet alleen voortgaat als het ware eene ziel te zijn, gemenlijk in het geloof des evangelies werkende, maar ook dat dat evangelie onder u aangewort en vruchten draagt, zoo dat uwe vorderingen aan allen openbaar zijn, en dat men door de geboden wereld over uw geloof spreekt. Herinnert u echter, dat noch hij die plant, noch hij die besproeit, iets zijn, maar dat God den vrucht geeft. (I Cor. III, 7.) Als ook, «dat wie volhardt tot het einde toe, zal zalig worden.» (Matth. X, 22).

» Waarlijk, geliefde broeders, dit tijdstip moet voor ons een tijd van blijdschap zijn, niet alleen wegens uwe vorderingen in de deugd, maar ook omdat onze heilige godsdienst onlangs een weinig is verligt geworden (somme hat relieved) en uwe burgerlijke regten aanmerklijk zijn uitgebreid. Eene belangrijke, weldadige en ter heeling (healing) veler wonden geschikte wet, is, sedert dat wij de laatste maal u eenen herderlijken brief hadden toezonden, in de kamers doorgegaan.

» Ja; nog in het laatste verloopene jaar zag men dit land in zijne geheele uitgestrektheid gefield. De hartstochten heerschten in plaats van de wetten; de menschen, die geboren waren, om elkander onderling te beminnen, werden tegen elkander overgesteld in eenen bijna bloedigen worstelstrijd; de publieke belangen werden veronachtzaamd of vergeten; de banden van bloedverwantchap werden verbroken; de handeling van het gouvernement was verzaakt, die der wetten zelve verlamd, en de godsdienst, die aan de hartstochten stilzwijgen oplegt, en den publieken vrede bekrachtigt, bevond zich in de vervulling van dien heilzamen taak verhinderd. Maar Hij, door wien de Koningen regeren, en die maakt, dat de wetgevers de gerechtigheid besluiten, stond op, en zeide tot de zee: wees stille! en tot de winden: waait niet meer! Onze genadige en welbeminde Vorst, die de paden van rijzen doorluchtigen vader bewandelt (wiens gedachtenis altoos zal geliefd zijn), kreeg medelijden met den

staat van Ierland, en besloot aan hetzelfde het onschatbare goed van den godsdienstigen vrede te verleenen.

» Doet dan op alkerhande wijze uw best, om het doel, dat de kamers beoogd hebben met deze weldadige wet aan te nemen, namenlijk de bevrediging en verbetering van Ierland te ondersteunen. Dat de godsdienstige oneenigheden optouden, dat men van geene twisten meer spreke, noch van partijen en burgerlijke oneenigheden, dat roekeloze, onregtvaardige en onwettige eeden onder u ongehoord zijn, en indien de bewerkers der oneenigheden en van den opstand uwe rust wiken storen, zoekt dan eene beschutting tegen hen in de bescherming, welke de wet u aanbiedt.

» Weest matig en waakt, zoo dat niemand iets kwaads van u kunne zeggen. Verdooft uwe smart veel eer, dan dat gij eenen tegenstander zoudt uittarten, eindelijk doet alles, wat van u afhangt om den vrede en de goede gezindheid onder alle klassen van het iersche volk te bevorderen.

» Wat onze eerwaardige broeders, de leden der geestelijkheid van allen rang (of all degrees) betreft, wij stellen hun het voorbeeld voor, dat wij selve geven. Dat dat de regel zij, dien zij in hun gedrag volgen! Wij hebben onze pogingen met de leeken vereenigd, om onze wettige regten terug te bekomen, en om deselve te verkrijgen zonder de vrijheid onzer Kerk in gevaar te stellen. Onze pogingen zijn bekrond geworden, omdat wij de rede, de regtvaardigheid, den godsdienst en de stem der menschheid voor ons hadden. Wij verblijden ons over den goeden uitslag, niettegenstaande zekere voor ons zelve heilsoedigende beperkingen, en niet alleen voor ons, maar ook voor die religieuze orden, welke van de eerste tijden der Kerk af, voor haar een voorwerp van moederlijke bezorgdheid en toegenegenheid geweest zijn. Die beperkingen, welke, zoo als wij denken, geen offers waren voor eene gezonde staatkunde gevorderd, maar alleen door de onregtvaardige vooroordeelen, welke de ziel van meer dan eenen weldenkenden mensch beheerschen, hebben ons niet kunnen beletten ons te verblijden over het goede, dat aan ons vaderland bewezen is. Maar hetgeen onze blijdschap des te meer heeft opgewekt, is de sgepraal der nationale zaak, het is, dat wij niet meer eenen pligt te vervallen hebben, dien de noodzakelijkheid alleen met onze bediening konde verbinden, een taak, dien de omstandigheden der verledene tijden ons hadden opgelegd, maar dien wij met genoegen hebben laten varen, verlangende en hopende, dat wij noch onze opvolgers denzelven ooit weder op nieuw zullen te vervullen hebben. Ziedaar de gevorderen, welke de geest van onzen staat ons inboezemt; zij hebben nooit opgehouden ons te bezielen, en onze geestelijkheid, altoos aan onze stem gehoorsaam, zal daarvan, even als wij, gaarne doordrongen worden, opdat, volgens het gebod des apostels, allen hetzelfde zeggen, en er geene verdeeldheden onder ons bestaan mogen.

» Voor het overige, geliefde broeders, priesters en leeken, bezwaren wij u, om standvastig te zijn in het geloof; behoudt dat geloof zonder vermindering of beylekking; want het is eene volmaakte gave, die van boven komt (dis, heilige Jacobs) en overtreft al wat de wereld of hare governmenten ons kunnen geven. Laat u door den tegenwoord niet verzwakken, noch door de verleiding medeslepen. Behoedt de kinderen uwer toegenegenheid, welke onze hemelsche Vader aan uwe bezorgdheid heeft toevertrouwd, voor het gevaar. Het fanatisme is noodlottig, zoo wel voor de Kerk, als voor den staat. Sluit voor hetzelfde uwe deuren, en duldt niet, dat het denigen invloed op de opvoeding uwer kinderen hebbe. Aangaande die opvoeding, hoopt met ons, dat onze dringende beden, gegrond zoo als zij zijn, op de regtvaardigheid en het algemeen belang, goedgunstiglijk zullen worden aangenomen door een gouvernement en een wetgevend ligchaam, die geen ander doel hebben, dan het welzijn van allen te vermeerderen en den openbaren vrede te bevestigen.

Welbeminde broeders, wij groeten u, en mogt de genade van God, die alle begrip te boven gaat, uwe herten en uwe geesten in Jesus Christus bewaren!

Dublin, den 29 februarij 1830.

Hier volgen de ondertekeningen.

Engeland.

Londen, 15 juny.

De toestand van den Koning is sedert den 10 veed verbeterd en Z. M. brengt, over het geheel, den maect goed door. Niet-tegenstaande de kwaal, waaraan hoogstdeesive lijdt, de water-

(*) Nadat de Times eenen grooten ophet van dezen herderlijken brief gemaakt had, vroeg hij er bij: «Het zou voor het welzijn des lands zeer te verlangen zijn, dat de deken Mayne, aartsbisshop van Dublin en Elynton, protestantsch bisshop van Perth, het voorbeeld wilden volgen, dewelk hun door de katholieke prelaten gegeven is, en dat den geest niet doen kennen, welke hen zalge bezield, oorspronkelijk door de bitterheid hunner onbegrijpen tegen diegenen, welke eenen godsdienst belijden, dien zij veroordeelen.»

zucht, niet gewekt is, begint men zich meer en meer te vlijen, dezelve voor het tegenwoordige, nog door de kunst te vullen over te brengen.

De staat van den Koning is in diernate verbeterd, dat men zelfs spreekt, om denzelfden het kasteel van Windsor tegen het aangenamer verhuys in Great park te doen verwisselen.

Volgens berigten van den 18 meldt men, dat Z. M. eenen tamelijk rustigen nacht had doorgebracht en voor het overige in denzelfden staat bleef.

Men weet misschien niet algemeen, dat prins Frederik van Pruisen, die onlangs in dit land is aangekomen, de oudste zoon is van H. K. H. de hertogin van Cumberland, die bij haar eerste huwelijk getrouwd was met wijlen prins Frederik, Katol. Lodewyk, broeder van den tegenwoordigen Koning van Pruisen. Prins Frederik werd den 30 oktober 1794 geboren en huwde in het jaar 1817 met Louisa, prinses van Anholt-Barnburg; twee kinderen zijn de vrucht van dezen echt, namelijk: *Willam, Lodewyk, Alexander, Frederik*, geboren den 21 juni 1820, en *Frederik, Willam, George, Ernest*, geboren den 13 februari 1826. Prins Frederik biedt zich op dit oogenblik aan als kandidaat voor den nieuwen troon van Griekenland, openstaande door den vrijwilligen afstand van prins Leopold, en hij is de eenige onder de gezamenlijke verzoekers, die op het einde zal slagen. In familielietrekkingen staande met de regerende dynastien van Engeland en Rusland; zonder, met eene van die twee, betrekkingen van bloedverwantschap te hebben; zal hij bij geene van beiden eenige jalousie vermekken; en van den anderen kant zal hij aan den nieuwen staat die ondersteuning aanbrengen, welke voor denzelfden onmisbaar is om zijne onafhankelijkheid te vestigen, hoegenaam, ook op het oogenblik de nutte uitkomst van het grondgebied moge wezen, hetwelk men aan het nieuwe koninkrijk zal toestaan. (Sun.)

Frankryk.

PARIS, 16 juni.

De heer de Peyronnet, minister van binnenlandsche zaken, heeft aan de heeren prefecten der departementen eene circulaire gezonden, welke hun onderscheidene bepalingen voor schreef ter handhaving van de orde en rust gedurende de verkiezingen; wij deelen hier eenige plaatsen uit die circulaire mede:

«De verkiezingen moeten vrij zijn. Zij kunnen zulks niet zijn als voor zoo verre de kiezers eene volledige vrijheid genieten:

«Er bestaat schending van de door het charter geheiligde regten, zoo dikwijls men door beschimpingen, bedreigingen, openbare en oproerige betuigingen onderneemt, stemmen aan te bevelen of beschroomde kiezers van eenen pligt af te keerden, dien zij kunnen gelooven gevaarlijk te zijn.

«Bij art. 8 der wet van den 5 februari 1817, en bij art. 10 der ordonnantie van den 11 oktober 1820, worden alle onderzoek en alle beraadslaging, hoe ook genaamd, in den schoot der kies-collegien verboden.

«Neemt maatregelen, opdat de toegangen der collegien vrij zijn, dat de persoon der kiezers, zonder onderscheid geëerbiedigd worde, dat hun geen hoon worde aangedaan, dat geen volksgescreuw invloed op hunne stem kunne uitoefenen, dat zich geene uitwendige opschudding in de plaats der zittingen doe hooren en de orde der verkiezingswerkzaamheden stooren.

«Dat geen onwettige samenloop gedeeld worde, dat geen inbreuk op de wetten straffeloos bedreven worde; dat de inbreukmakers oogenblikkelijk, overeenkomstig art. 16 van het wetboek van lijfstraffelijke regtspleging, gevat en aan de regtbanken, welke hen zullen moeten vonnissen, overgegeven worden.

«De art. 109, 110, 111, 112 en 113 van het strafwethoek spreken gestrengte straffen uit tegen hen, die stemmen verkopen of koopen; die de stemlijstten vervalschen of die, door eenig middel, hoe ook genaamd, de vrijheid en veiligheid der kiezers stooren.»

TELEGRAFISCHE BERIGTEN.

Toulon, 13 juni, ten 5 ure des morgens.

De prefect van het zeezeven aan Z. Excel. den minister.

De kapitein Cabrier, den 6 juni van Palma vertrokken, heeft verklaard, dat denzelfden dag de transportschepen allen te Palma voor anker lagen; het grootste getal der vaartuigen met levensmiddelen geladen, die verstrooid waren geweest, is reeds te Palma aangekomen. De oorlogschepen kruisten voor de haven; uitgenomen twee fregatten en eenige gabarres, die op de reede lagen.

De *Ceprieuse* is gisteren vertrokken, om zich bij het eskader van den admiraal Duperré te gaan voegen.

Toulon, 14 juni, ten 9 ure des morgens.

De kapitein van een schip van *Majorque*, van Soller komende en gisteren te Marseille aangekomen, heeft verklaard, dat de expeditie den 11 nog op anker lag te Palma.

— Men verzekert dat de hertog Bernard van Saksen-Weimar (generaal-majoor in dienst van Z. M. den Koning der Nederlanden en inspecteur-generaal van Vlaanderen) broeder van den regerenden groot-hertog, een der kandidaten voor de souvereiniteit van Griekenland is; de hertog Bernard is de schoontoonder van den hertog van Clarence; maar, zegt de *National* van

Paris, gelijk wij reeds gezegd hebben is de benoeming van eenen soeverein voor Griekenland op dit oogenblik ongeschikt.

— Het gerucht heeft zich heden aan de beurs wien verspreid, dat de regering de tijding zou ontvangen hebben, dat de eerste divisie der expeditie op de kusten van Afrika zou geland zijn.

— De koninklijke prins van Pruisen heeft in den jare 1820 de prinses Elisabeth van Beijeren, zuster van den tegenwoordigen Koning, getrouwd. Geene verandering van godsdienst was van de aanstaande koningin van Pruisen bij het aangaan van het huwelijk gevorderd; doch sedert lang werd hierover te Berlijn gesproken, omdat zulks algemeen verlangd werd; eindelijk den 20 der afgelopen maand, zijnde hemelvaartsdag, heeft de koninklijke prinses het protestantismus omhelsd; op dien dag heeft zij hare geloofsbelijdenis in de koninklijke kapel te Potsdam afgelegd, gevolgd van de gebruikelijke vormen en heeft het nachtmaal uit handen van den heer Eilert, protestantsch bisschop, ontvangen. Tot heden hebben de dagbladen slechts van ter zijde van deze gebeurtenis gewag gemaakt; de koninklijke prins heeft geene kinderen in zijn huwelijk verwekt. (National.)

Nederlands.

's HERTOGENBOSCH, 21 juni.

De leden van de tweede kamer der staten-generaal, welke dit jaar moeten aftreden, of welker plaatsen om andere redenen moeten vervuld worden, zijn: voor de provincie Noord-Brabant, de heeren van Meuwonen en Ingenhousz;

Voor Zuid-Brabant, de heeren Huysman d'Annooij, de Collos en Barthelémy;

Voor Limburg, de heeren de Lathauwer, de Walle en de Walle;

Voor Gelderland, de heeren Dijksterne, de Heerts;

Voor Luik, de heeren de Stoekhem Meun en Fabre Longrée;

Voor Oost-Vlaanderen, de heeren Delfsaille d'Huyse, Baeyt, van Hulthem en een nieuw lid in plaats van wijlen den heer Surmont de Kolsberghe;

Voor West-Vlaanderen, de heeren Reyphins en Serruys;

Voor Henegouwen, de heeren Trentoschou, Dumand en Taintenier;

Voor Holland, de heeren van Hees, van Vliet, van Crammolin, van Foreest, Frets, Collet d'Escouty, G. G. Clifford en Repelaer van Molenaarsgraaf;

Voor Zeeland, de heer Hinlopen;

Voor Namen, de heer de Stassart;

Voor Antwerpen, de heeren de Meer en van Velsen;

Voor Utrecht, de heer van Utenhove van Haenstede;

Voor Vriesland, de heer van Boelens en dienwe leden ter vervanging van de heeren Fookema en Rengors, als zijnde de eerste op zijn verzoek ontslagen, en de laatstgemelde benoemd tot gouverneur der provincie Groningen;

Voor Overijssel, de heeren Lemker en Sandberg;

Voor Groningen, de heer m^r. Tammo Syphens;

Voor Luxemburg, de heer Faber de Wiltz.

Op den 5 juli, zullen de provinciale staten in geheel het rijk vergaderen.

— Z. M. de Koning en Z. K. H. prins Frederik der Nederlanden, zijn beide te 's Hage teruggekeerd.

— Den 15 is de eerste afdeling van het R. K. seminarie te Warmond op nieuw te Hageveld, volgens koninklijk besluit van den 12 mei laatstleden, waarbij de afzondering der beide afdelingen van dit seminarie wordt toegestaan, daargesteld.

— Den 16 dezer, des morgens ten half negen ure, heeft m^r. de bisschop van Doornik, na eene gedruuchte vermaning het sakrament des vormsels in de hoofdkerk der stad aan de militairen van het garnizoen toegediend.

— De *Eclaircur* van Maastricht meldt, onder dagteekening van den 18 juni, het navolgende: «Wij vernemen, dat de bannelingen eindelijk de vergunning bekomen hebben, om het pruisisch grondgebied over te trekken, ten einde zich naar Zwitserland te begeven, en dat zij gisteren in den namiddag de reis hebben moeten ondernemen.

— De *Courier de la Meuse* deelt eene eerste intekeningelijst mede, welke op zijn bureau, even als op dat van den *Journalistique*, geopend is; dezelve bedraagt reeds f 483-73½ vóór de studenten der hooge school, in die stad gevestigd, hebben reeds op lijsten, die in omloop gebracht zijn, getekend het bedrag der inschrijving zal door tusschenkomst van eenen bankier te Luik aan de bannelingen worden overgemaakt. — De *Courier des Pays-Bas* levert reeds eene vijfde intekeningelijst, zoodat het geheel bedrag, alleen te Brussel thans belooft op f 1489-36½ cents, waarvan f 764-4½ cents voor eens betaald zijn en f 725-22 gedurende den tijd der ballingschap zullen betaald worden; onverminderd de duizend gulden, welke reeds aan de bannelingen uitgekeerd zijn, heeft men de f 131-22, zijnde het bedrag der geregelyke kosten, waartoe de heeren de Patter e. a. veroordeeld zijn geworden; op het kantoor der registratie betaald; de inschrijving op het bureau van den *Catholique* te Gent belooft tot heden op f 2477-94 cents, welke voor eens betaald zijn en op f 396-47 cents, die nog jaarlyks zullen betaald worden.

STAAT der Israëlitische bevolking, in vergelyking gebragt met de algemeene bevolking der verschillende europesche landen.

LANDEN.	ISRAËLITISCHE BEVOLKING.	ALGEMEENE BEVOLKING.
Frankrijk,	90,000	32,500,000
Engeland,	27,000	23,000,000
Denemarken,	7,000	2,100,000
Nederlanden,	140,000	6,000,000
Oostenryk,	470,000	33,800,000
Andere Duitsche Staten,	149,400	14,100,000
Prussien,	150,600	12,600,000
Krakau,	8,000	100,000
Rusland,	600,000	46,000,000
Zweden en Noorwegen,	650	4,100,000
Zwitserland,	1,800	2,100,000
Italië,	30,000	12,500,000
Sardinië,	3,200	4,500,000
Iönische Eilanden,	6,000	176,000
Turkije,	350,000	10,000,000
Totaal	2,033,850	203,576,000
Spanje,	onbekend	13,900,000
Portugal,	id.	3,360,000

De *Gazette des Pays-Bas* deelde den 16 dezer eenige aanmerkingen mede over het laatste besluit op het onderwijs; daar dit artikel een officieel karakter schijnt te hebben, zullen wij er de volgende plaatsen uit trekken:

Het besluit van den 27 mei ll. op het openbaar onderwijs, heeft over het algemeen eenen gunstigen indruk gemaakt, omdat hetzelfde zeer duidelijke blijken draagt van wijze en bevredigende bedoelingen. Maar, zoo als men mogt vermoeden, het is het voorwerp geworden van eenige beoordeelingen van den kant van schrijvers, die de organen zijn van twee lijnrecht tegen elkander overgestelde gevoelens. Wij voor ons gelooven, dat, ten einde de ongezondheid dier beoordeelingen te gevoelen, het gebied is, de vraag uit haar ware oopunt, uit dat, hetwelk uit den staat der natie volgt, uit hetgeen nog onlangs in de Staten-generaal is voorgevallen, en uit andere voorafgaande bijzonderheden van zelve voortvloeit, te beschouwen....

Er was niets gemeen tusschen de besluiten van het jaar 1825 en de regeling van het academisch onderwijs; maar het gouvernement heeft gemeend, den graad van vrijheid, welke in de noordelijke provincien met betrekking tot de hooge studien bestond, over het geheele koninkrijk te kunnen uitstrekken. Men ziet niet genoeg, hoe datgeen, hetwelk in het noorden, gedurende vijftien jaren, zonder eenige nadeelige gevolgen bestaan heeft, de verachting der hooge scholen in het zuiden zoude kunnen naar zich slepen.

Het lager onderwijs, eindelijk is, indien men zich zoo eens mag uitdrukken, even onschuldig aan het stelsel van 1825. Derselvf organisatie in de noordelijke provincien is, om zoo te spreken, uit den schoot der rechtzinnige roed gesproten; zij is geheiligd door de toejuichingen der verlichte mannen, bij eene wet, welke nog bestaat....

Het gouvernement heeft zich, wat het lager onderwijs betreft, bepaald en heeft zich moeten bepalen, bij het uitbreiden van den invloed der autoriteiten die met de onderhoorigen in eene nadere betrekking staan, en zelfs bij het waarderen hunner behoeften en wenschen, bij vereenvoudigingen, waarvan de uitgestrektheid of de aard niets duisters hebben, maar die, om goed gevoeld te worden, in een nader verband moeten gebragt worden met de wet van 1806 en de betrekkelijke reglementen, welke in de zuidelijke provincien van kracht zijn, eindelijk met aanbevelingen, welke het voorzigtiger zou geweest zijn achter te laten, indien het mistrouwen alleen dezelve had moeten nitleggen, maar welke het edelmoediger zou geweest zijn werkelijk daar te stellen en welke door de natie op haren regten prijs zullen gesteld worden.

Zoodanig is, indien wij ons niet bedriegen, het denkbeeld waarvan men bij het besluit van den 27 mei is uitgegaan. Het is geestes de onbepaalde vrijheid, maar het is eene zeer groote vrijheid, en die, wat het middelbaar en hooger onderwijs betreft, slechts aan eene enkele restrictie onderworpen is, welke men als algemeen regtens in onze maatschappelijke organisatie moet beschouwen.

Onze athenea, onze openbare collegien hebben geen deel aan die vrijheid en zullen misschien van hare uitwerkelen te lijdten hebben; maar het is eerder het besluit van den 2 oktober dan dat van den 27 mei, hetwelk dezelve van de kweelingen zal berooven. Daarenboven, het is door eene sterkere en naar de behoefte des tijds meer geschikte organisatie en door de liberale medewerking der openbare autoriteiten, dat die instellingen zullen worden in staat gesteld om eenen worstelstrijd vol te houden, in welke derzelve volmaking eene voorwaarde van bestaan zal worden.

WAN DE GAZETTE.

De *Gazette des Pays-Bas* deelde onlangs een artikel mede over het besluit van den 27 mei en een ander over de oppositie; dit

laatste schijnt iets te zeggen; het ander zegt bijna niets.

Het publiek heeft genoegzaam gezien, dat het besluit van den 27 mei er verre af is van duidelijk te zijn. Ook hebben wij den heer de la Coste uitgenoodigd om eenige verklaringen omtrent dien maatregel te willen geven. Het artikel, hetwelk de *Gazette* medegedeeld heeft, is misschien een antwoord op die uitnoodiging. Maar dat antwoord leert ons weinig. Het komt op de besluiten van 1825 terug, het schetst daarvan het geschiedkundige op zijne wijze, en spreekt er lof over uit: "Die besluiten, zegt het, hadden ten doel gehad om aan de aanstaande leden der geestelijkheid eene geheel nationale opvoeding te geven, hen in alle nuttige kundigheden in te wijden, om er niet alleen godvruchtige geestelijken, maar ook goede burgers van te maken.... Die besluiten vormden een geheel, een stelsel. Men weet maar al te wel, welke bekommelingen dit stelsel verwekte, welken wederstand hetzelfde ontmoette en aan welke lasteringen het tot voorwendsel verstrekte. De geschiedenis zal dezelve op haren juisten prijs weten te waarderen; maar zij zal zeggen, dat het stelsel van 1825 ondersteuning en rondborstige medewerking noodig had van diegenen, voor welke het, in de koninklijke gedachten, eene weldaad was. Wat hiervan ook zijn moge, dat stelsel, door achtereenvolgende nitleggingen en talrijke dispensatien aan het wankelen gebragt, door het besluit van den 2 oktober ondermijnd en door de vernietiging van het collegium philosophicum geheel en al omvergeworpen, leverde, om zoo te spreken, niets anders meer op dan overblijfsels, meer dreigende voor een gevoelen, dan nuttig voor het oog der deelhebbers van het andere. Het besluit van den 27 mei heeft die overblijfsels weggeruimd.

Wij zullen in de eerste plaats tot de *Gazette* zeggen, dat het voorzigtig en voegzaam geweest ware die stof niet meer aan te roeren. Zij zal moeten bekennen, dat wij, voor ons, zorgvuldig vermijden, om aan dat gene te doen denken, hetwelk noodlottige herinneringen zou kunnen doen ontwaken. Dat is zoo waarachtig, dat wij ons geheel en al onthouden hebben van te spreken over eene daadzaak, welke het pleidooi van den heer Spruyt, in het proces van de heeren de Potter en Tielmans ons heeft aangeboden en waarvan de nadere bijzonderheden in de correspondentie van die twee heeren gevonden worden; eene daadzaak, waarvan wij goede partij zouden hebben kunnen trekken om onze klagten tegen het collegium philosophicum te rechtvaardigen. De *Gazette* zal ons begrijpen; indien zij ons niet begrijpt, zullen wij haar zeggen, dat wij over de zending van den heer Tielmans naar Duitschland willen spreken. En thans nog zouden wij het stilzwijgen omtrent die daadzaak hebben in acht genomen, indien zij niet, misschien voor de honderdste maal, herhaald had, dat de besluiten van het jaar 1825 ten doele hadden om aan onze geestelijkheid eene nationale opvoeding te geven en dat zij aan de lasteringen tot een voorwendsel zouden dienen.

Wij dringen daarenboven niet aan op hetgeen wij zeggen willen. Het is ons genoeg het gouvernement te overtuigen, dat wij alles willen vergeten, dat wij den vrede zoeken.

Hetgeen de *Gazette*, met betrekking tot het lager onderwijs zegt, kwam ons nog meer duister voor dan het besluit zelf. De regering heeft zich ten aanzien van het lager onderwijs er bij bepaald en moest er zich bij bepalen, om liever eene meerdere uitgebreidheid te geven, aan den invloed dier besturen, die met de onderhoorige belanghebbenden in eene nadere betrekking staan, en uit dien hoofde beter geschikt zijn om hunne behoeften en verlangens te kunnen beoordeelen, dan vereenvoudigingen in te voeren, wier uitgebreidheid en aard, wel is waar, niets duisters bevatten, maar die, om beter op hunne regte waarde geschat te worden, in meerdere overeenstemming moeten worden gebragt met de in het zuiden alstog in werking zijnde wet van 1806 en daarmede in verband staande reglementen, en eindelijk ook de voorkeur verdienden, boven aanbevelingen, die het voorzigtiger ware geweest achter wege te laten, bijaldien het mistrouwen alleen er eene nitlegging aan had moeten geven, maar die het edelmoediger was, werkelijk daar te stellen en door de natie op den regten prijs zullen gesteld worden. Dit is dan ook, zoo wij ons niet bedriegen, het denkbeeld waarvan men bij het besluit van den 27 mei is uitgegaan.

Verstaat men dat? Wij, voor ons, bekennen ootmoedig ons gebrek aan verstand; en indien dat de geheele verklaring is, welke het ministerie voornemens is ons omtrent de twee eerste artikels van het besluit te geven, dan weten wij niet op welk eene wijze zij zullen worden toegepast.

Wij meenen intusschen het denkbeeld der *Gazette* van verre te bespeuren. Het is hier geene onbepaalde, maar wel eene zeer groote vrijheid, en die ten opzichte van het middelbaar en hooger onderwijs slechts nog maar aan eene enkele bepaling onderhevig is. Wat het middelbaar en hooger onderwijs betreft: en wat dan met betrekking tot het lager onderwijs? Spreekt, heeren van de *Gazette* en schroomt niet oprecht te zijn; want de waarheid zal binnen korten tijd alom bekend wezen. Zal er meer dan eene bepaling voor het lager onderwijs bestaan? Zal er iets anders noodig zijn, dan de autorisatie waarvan het eerste artikel van het besluit spreekt? Helpt ons, als het u belieft, uit onze onzekerheid. Gij hebt kunnen zien, dat wij den maatregel ter goeder trouw en zonder vooroordeel hebben onderzocht; gij zult ons waarschijnlijk een weinig rondborstigheid verschuldigd zijn.

(*Courrier de la Meuse.*)

REKENTENIS; GETROUWENID EN REEDRAGE.

Wederom is onze klaagstem door de bazuin der verdediging uit de eerste en tweede kamer, tot aan den troon doorgebragen. Een rechtvaardig en mededoogend Vorst heeft die gekoond, en Hoogstedelike heeft reeds een groot gedeelte onzer dierbare regten hersteld! Wij hebben de doorslaandste bewijzen gegeven, dat wij, getrouw aan onzen godsdienst, aan onzen Koning, en aan de grondwet, nimmer eenig ander doel gehad hebben, dan de inroeping onzer regten, die ons bij de grondwet en door de plechtigste beloften waren gewaarborgd. — Onze vijanden die ons den naam van rustverstoorders, en van oproerigen zoo overvloedig gegeven hebben, hooren onze dankzeggingen, die alom beginnen te weergalmen! (*Corda subditurae vixi felixque grata.*) Laat ons toonen door onze gedragingen jegens dezen, dat wij in onderdrukking lijdzaam en heldhaftig zijnde, in overwinning edelmoedig zijn! Laat ons de hand van verzoening uitsteken aan die ons gelasterd hebben — dat het zuiden en noorden de vanden der eendragt ontrollen! Dat onder gelijke bescherming van den troon en van de grondwet, het godadienstig onderscheid ons nimmer in de maatschappelijke samenleving onderling verdeele! Dan zullen wij aan Zijne Majesteit bij de welvoensdats erkentenis, een bewijs geven, dat liefde en eendragt hoogstedelike troon omgeven, en dat wij alle magt, wil en moed hebben, om den vijand te ontvochten en tegen alle geweld te verdedigen.

Een Katholyk.

EXTRACT UIT DE BREDASCHIE COURANT

van den 12 juny, n.º 47.

De ondergeteekende, gelezen hebbende het artikel Breda, met 1830, *Parvis Pauca*, gericht tegen zijne brochure, ten titel voerende: *De verantwoordelijkheid van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden en hoogstedelike ministers, in verband met de grondwet van dat koningryk*, geplaatst in den Noord-Brabander van den 3 junij 1830, n.º 66, noodigt bij deze den onbekenden schryver van hetzelfde uit, om zijn naam, kwaliteit en woonplaats binnen de veertien dagen, in de *Bredasche Courant* bekend te maken, ten einde men hem, dit waardig zijnde, antwoorde.

E. DE MAN.

ANTWOORD.

Breda, den 16 juni 1830.

Ter beantwoording van het bovengeplaatste in de courant dezer stad, door den weldelen heer en m.º E. de Man, heeft de schryver van *Parvis Pauca* het genoeg aan zijn wedelede te observeren, dat in zynen naam, kwaliteit en woonplaats geene de minste argumenten tot verdediging van zijn edele's *Brochure*, noch tot wederlegging van de replique, *Parvis Pauca* te vinden zijn. — Misschien sulen eenige hoedanigheden van den schryver aan zijn wel-edele te pas komen.

Ziedaar dezelve:

1. Is hij roomsch katholijk.
2. Heeft hij eenen akademischen graad.
3. Is hij tekenaar der verzoekschriften.
4. Rekent hij het zich tot eer, onder de ultramontanen, jesuiten en Belgen gerekend te worden.
5. Is hij een warme voorstander van zynen godsdienst, van zyne eer, en van zijn regt, en is hij een rustig onderdaan.
6. Weet hij, op zijn tijd te zwijgen en op zijn tijd te spreken. En dat kan zijn edele uit dit alles oordeelen, of hij ontken- de schryver zijn edele's antwoord waardig is.

Het publiek zal wellicht eene andere verdediging van zijn edele's brochure verwachten, en eene geheel andere replique op *Parvis Pauca*. Indien dan deze verdediging van zijn edele's brochure, en die replique op *Parvis Pauca* door zijn edele aan het geëerd publiek voldoen zal, dan zal het hem, schryver, eene aangenome taak zijn, aan zijn edele's aanvraag (doch in eene courant, die oneindig veel meer lezers telt, dan de bredasche) op eenen door hem, schryver, te verlienen tijd te voldoen.

Pluribus, modò condignis, Plura.

BEKENDMAKINGEN.

In eene zeldzame AFFAIRE, in eene der steden van het noordelijke deel onzes rijk, wordt gevraagd, als onderpand: een PERSOON van den R. K. Godsdienst, die aanbrengen kan een kapitaal van TIEN DUIZEND GULDEN; zoodanig die hierin in staat en genegen moegt zijn, wende zich met gefrankeerde brieven onder letter H aan het adres van A. SCHIKHOFF, Boekverkooper te Utrecht.

De Ondergeteekende berigt het geëerd publiek, dat door hem uit *Parys* heden zijn ontvangen PANDULES van de eerste Kwaliteit, naar de laatste smaak, en dat hij voorzien is van een schoon assortiment GULDEN en ZILVEREN HORLOGIEN.

Breda, 5 juny 1830.

J. J. VAN ANTWERPEN.

Aan de Peilschaal aan den Boom hier ter stede stond het water:
Den 19 junij ten 12 ure o el 3 palm 7 duim onder O.
Den 21 junij ten 12 ure o el 3 palm 2 duim onder O.
Alzo is hetzelfde 5 duim sedert den 19 gevallen en blijft steeds vallende.

Te Nymegen stond de Waal:
Den 16 junij 3 el 22 duim. Den 17 dito 3 el 45 duim. Den 18 dito 3 el 64 duim.

Aan de Paal te Arnhem stond den 17 junij 2 el 7 palm 0 duim; gemiddelt 15 duim.
Den 18 " 2 el 9 palm 0 duim; gemiddelt 20 duim.

Hoogte der rivier de Maas, aan de peilschaal te Grave, 's morgens ten acht ure.

DATUM.	DE RIVIER IS					
	HOOG		IN 24 UREN			
	El.	Stroep.	GERWAAS		GERAAS	
		El.	Stroep.	El.	Stroep.	
18 Junij.	3	270	0	870	0	000
19 "	3	240	0	000	0	030
20 "	2	880	0	000	0	360

PREIJS EN DER VOLGENDE EFFECTEN.
AMSTERDAM, 19 JUNIJ.

		NEDERLANDEN.		FRANCKRYK.		RUSSLAND.		ANDERE.		Coll.
Werkelijke Schuld.	2 1/2 pCt.	64 1/2	65	100	100 1/2	100	100 1/2	100	100 1/2	64 1/2
Uitgestelde dito		11 1/2	12 1/2	99 1/2	100	104 1/2	105	72 1/2	73 1/2	11 1/2
Kansbiljetten.		30 1/2	31	101 1/2	102 1/2	102 1/2	103 1/2	101 1/2	102 1/2	30 1/2
Stellen van uitgeloten dito.										
Amortisatie-Syndikaat	1/2 pCt.	100	100							
Domein Losrenten	2 1/2 pCt.	99 1/2	100							
Handel-Maatschappij.	4 1/2 pCt.	100 1/2	101 1/2							
Inschrijving op het Grootboek.	3	79 1/2	80							79 1/2
Certifikaten van dito.										
Bij Hope en Co.	5	104 1/2	105							104 1/2
Negotiatie 1828.		104 1/2	105							104 1/2
Inschrijving op het Grootboek.	6	72 1/2	73 1/2							72 1/2
Certifikaten van dito.		72 1/2	73 1/2							72 1/2
Cert. dito Hamburg-Adm.	5	101 1/2	102 1/2							101 1/2
Dito te Londen genegocieerd.		102 1/2	103 1/2							102 1/2
In Londen genegocieerd.										
Idem 2de Ligting										
Renten perpetuel		74	75							74
Neg. bij Hope en Co.		70 1/2	71 1/2							70 1/2
Te Parijs en Londen gedomd.		10	11							10
Coupons		10 1/2	11							10 1/2
Bank-Aktien		110	112							110
Bank.	5 pCt.	100 1/2	101 1/2							100 1/2
Dito.	4	94	95							94
Certifikaten.	2 1/2	95 1/2	96 1/2							95 1/2
Metaliek.	3	95 1/2	96 1/2							95 1/2
Dito te Londen genegocieerd.		97 1/2	98 1/2							97 1/2
Dito.	2 1/2	97 1/2	98 1/2							97 1/2
Bank-Aktien	3	167 1/2	168 1/2							167 1/2
Aandelen / 100 bij Rotterd.		212	213							212
Dito " 250 dito	4	412	413							412
Cert. bij Lamoignon en Bonnet.	5									
Dito Napoleische Adm.		83	84							83
Dito te Londen genegocieerd.		94 1/2	95 1/2							94 1/2
Negotiatie in Londen.	3	73 1/2	74 1/2							73 1/2
Gecensolideerde.		90 1/2	91 1/2							90 1/2